

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXXVI. évfolyam

4. szám

Komárom, 2015. április

Ára 35 cent

JÉZUS ÉL! FELTÁMADT!

„Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint Salomé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus testét. A hét első napján, korán reggel, napkeltekor, elmentek a sírbolthoz, és erről beszéltek egymás között: »Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?« Ekkor felnéztek, és látták, hogy a kő el van hengerítve. Pedig az igen nagy volt. És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek. De az így szólt hozzájuk: »Ne féljete! A názareti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. De menjete el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.« Ekkor kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és döbbenet fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek. (A hét első napján, korán reggel, miután feltámadt, először a magdalai Máriaanak jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki. Ő elment, és megvitte a hírt követőinek, akik gyászoltak és sírtak. Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, nem hitték el. Ezután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek. Ezek is elmentek, és megvitték a hírt a többieknek, de nekik sem hitték» (Mk 16,1–13).

A címben megfogalmazottaknál nagyobb és erőteljesebb hír nincs, ez húsvét győzelmes és reményt adó üzenete. A legnagyobb és legfontosabb hír az emberiség számára. Ezt az üzenetet a feltámadott Megváltóra talált ember kiáltja bele ebbe a világba, aki saját életében tapasztalta meg, hogy Jézus él. Ahogyan e jelen sorok írója is megtapasztalta e hír valóságát élete válságos helyzetében, amikor senki és semmi nem tudott rajta segíteni. Az Újszövetség olvasása közben döbbsen rá, hogy nem Jézus a halott, hanem ő. Igen, ő a halott, bűnei miatt. Ezen felismerés után Jézushoz kiáltott, és átélte az Úr szabadítását. Ettől fogva számára nem volt kérdés, hogy él-e Jézus, mert az új élet megtapasztalása világossá tette számára ezt. Mert a szenvedélyek bilincset leoldani csak élő személy, csak az Úr képes.

Igénk üzeni: bármilyen problémánk legyen is, vagy álljon elénk roppant, erőnket és képességünket meghaladó kő, keressük Jézust, forduljunk Hozzá bizalommal. Ezek az asszonyok minden fájdalommal és egyben tehetetlenségükkel Jézushoz indultak. Az Urat keresték, mert számukra Jézus Úr volt. De kicsoda nekünk Jézus? Kit keresek én: Jézust vagy valami mást? Hova viszem a problémáimat?

A szombatot, a magunkba szállás, a csönd napját a hét első napja követi. Ez a nap az emberiség legsötétebb napja után az új kezdet és az újrakezdés napja. Ezzel a nappal lezárul a múlt, és egy új korszak, a kegyelem időszaka kezdődik meg. A hét első

(Folytatás a 2. oldalon)

Megtörtént a Zsinat első munkaulése

Január 17-én Rimaszombatban nyílt meg egyházunk IX. Zsinatának 1. ülése, melynek egyetlen napirendi pontja a Zsinati Elnökség tagjainak ünnepélyes beiktatása volt. Egyházunk legfelsőbb törvényhozó és végrehajtó szervében az érdemi munka február 28-án folytatódott. Az ünnepi alkalom és az érdemi munka közötti időszakban az egyházmegyék zsinati képviselői letették hivatali esküjüket, így február utolsó napján valóban munkával indult a Zsinat 1. ülésének folytatása.

A rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium dísztermében **Géresi Róbert** magyar és **Ján Semjan** szlovák püspökhelyettes áhítatát követően, **Fazekas László** püspök köszöntötte a megjelent zsinati atyákat. Röviden vázolta a Zsinat és az egyházi törvényhozói munka lényegét, s bejelentette, hogy az általános tisztújítások révén, a Zsinati Elnökség hat tagja mellett, az egyházmegyék 36 választott tisztségviselőjével és teológiánk képviselőjével együtt, összesen 43 tagja van egyházunk legfőbb testületének. Kiemelte, hogy készen kell állnunk a világban való szolgálatra, ahol Istennek kell szolgálnunk. A IX. ciklus tervei között említette a misszió megerősítését, egyházunknak a társadalomban és a médiában való jobb láttatását, a diakóniai szolgálat hatékonyabbá tételét és a törvényalkotói munkát, valamint az egyházfegyelem elfogultság nélküli gyakorlását. Egyházunk kapcsolatairól szólva elmondta, hogy tudatos és odafigyelő munkára van szükségünk mind az egy-

(Folytatás a 12. oldalon)

Pilinszky János

INTROITUS

*Ki nyitja meg a betett Könyvet?
Ki szegi meg a töretlen időt?
Lapozza fel hajnaltól-hajnalig
emelve és ledöntve lapjait?*

*Az ismeretlen tűzvészébe nyúlni
ki merészel közülünk? S ki merészel
a csukott könyv leveles sűrűjében,
ki mer kutatni? S hogy mer pusztá kézzel?*

*És ki nem fél közülünk? Ki ne félne,
midőn szemét az Isten is lehunyja,
és leborulnak minden angyalok,
és elsötétül minden kreatúra?*

*A Bárány az, ki nem fél közülünk;
egyedül Ő, a Bárány, kit megöltek.
Végigkocog az üvegtengeren,
és trónra száll. És megnyitja a Könyvet.*

JÉZUS ÉL! FELTÁMADT!

(Befejezés az 1. oldalról)

napja azt üzeni, hogy amikor az ember úgy véli, mindennek vége, nincs tovább, Isten akkor kezd újat, és jelzi, van tovább. Még a halál után is van tovább, jöhet új, a feltámadás. Mindez Jézus Krisztus által lehetséges, Vele és Általa van tovább.

Minden vasárnap azt hirdeti, le lehet zárni a múltat, és lehet újat kezdeni. A múlt lezárásának a módja az őszinte bűnbánat és bűnvallás. Ezt követően tapasztaljuk meg, amit Pál apostol is leírt: „Hiszen tudjuk, hogy a mi ömberünk megfeszítettett vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek” (Róma 6,6). Hanem élünk Istennek, Krisztus Jézusban (Róma 6,11). Most ezt a fajta múltlezárást és új kezdést kínálja az Úr a számunkra.

Az asszonyok a sírban keresik Jézust – rossz helyen, mert Ő nem ott van. Mindenki rossz helyen keresi Jézust, aki a múltban, a sírban keresi. Ő nincs ott, mert feltámadt, így él, és ezért a jelenben kereshetjük Őt. Amikor a keresésben elakadunk, Isten elébünk jön és továbbsegít, Jézus felé, az Élet felé, ahogyan az asszonyokat is tovább, Hozzá irányította az ifjú. Így azután aki Jézust és Benne Isten kegyelmét keresi, megtalálja, mert ígéretünk van: „aki keres, talál” (Mt 7,8a). Így élte meg Pál apostol is, aki addigi értékei helyett új értéket, Krisztus ismeretének gazdagságát találta meg (Fil 3,7–8).

Húsvét a félelemre is megoldás, a Feltámadással való találkozás során múlik a félelem. Ahol Jézus megjelenik, ott nincs helye a félelemnek, mert Ő nagyobb minden minket félelemben tartó erőnél. A süllyedő hajó kétségbeesett utasait így

csillapítja: „mit féltek, kicsinyhitűek” (Mt 8,26). Ha Ő jelen van életünk hajójában, nincs ok félelemre, mert Vele és Általa célba ér csónakunk.

Az asszonyok a feltámadás hírnökeivé lettek, köztük magdalai Mária is. Vitték a drága hírt: Jézus él! És ezt a rövid, de megrendítő gondolatot adták át a gyász-

Az ÚR színe előtt

Köszönjük, Urunk, az átvirrasztott éjszakákat, a korai ébredéseket és a késői fekvéseket. Köszönjük, ha ezekben velünk voltál és engedted, hogy Igédre támaszkodjunk, rendeléseidnek örök igazságáról gondolkodjunk és megtapasztaljuk: közel vagy hozzánk. Sőt, nem is közel, hanem velünk vagy! Kérünk hát, segíts bennünket, hogy amikor bajunkban, nyomorúságainkban, szorongatásainkban Hozzá kiáltunk, úgy tudjuk tenni, hogy közben szívünket Igédnek bizonyossága, megszentelő áldása élteti. Mert közelgetnek hozzánk azok, akik el akarnak Tőled szakítani, közelgetnek hozzánk, akik Tőled el akarnak távolítani! Segíts minket Hozzá ragaszkodni, igazságodat keresni, áldásodért, kegyelmedért, hűségédért szüntelenül kiáltani. Kiáltunk az elesettekért, a nincstelenségért, a szűkölködőkért, kiáltunk a betegekért, kiáltunk a Krisztus nevéért üldözöttekért, kiáltunk a háborgatottakért, kiáltunk a Krisztus nevének megvallóiért, népedért szerte a világon – sok harcában, küzdelmében adj korai ébredést, jó gondolatot, boldog bizonyosságot. Őrizd meg bennünket! Tudjuk, jóra való tanítást ad mi mind méltatlanul és érdemtelenül kapjuk, de boldog a szívünk, hogy nem méltóságunk és nem érdemünk, hanem örök hűséged, kegyelmed és szereteted a mi szabadításunk végső forrása. Amit Krisztusban kiabrázoltál Mennyei Atyánk, amit Őbenne nekünk ajándékoztál, amivel bennünket megerősítettél, ezt a jobb reménységet add, hogy szüntelen közeledhessünk Hozzá. **Ámen.**

Bogárdi Szabó István

lók és sírok számára. Csak ennyi az üzenet, Jézus él, és ebben csodás erő van. Hatására elapad a könny, reménység nyílik a szívekben, mert Jézus a feltámadás és az élet, aki hisz Őbenne, ha meghal is, él (Jn 11,25–26).

Ma is, aki átéli a Feltámadással való találkozást, húsvét boldog hírnökévé válik. Mindenki, akinek a szívében feltámad az Úr, vigye a hírt: Jézus él, és ma kegyelme napja van. Mert világunknak erre a hírre van szüksége, ma sem ad más vigasztalást, reménységet, és nem nyújt megoldást, csak egyedül Ő. Mert Jézus győzött a halál és a bűn erői felett, így tehát nem a halálé, a pusztulásé az utolsó szó, hanem az életé, Jézusé!

Sebők János

A húsvéti csoda mélységét Victor János prédikációjából értettem meg. Az evangéliumok szerint Jézus Krisztus feltámadása tény. Az apostolok írásaiban is hangzik az örömhír Krisztus feltámadásáról. Ez a szent bizonyosság készítette az első keresztyéneket is arra, hogy felvegyék a harcot az egész világgal. Bizonyosságukat megerősítette a Krisztussal való találkozásuk. Megjelent nekik, kétségüket eloszlatta azzal, hogy nyilvánvalóvá tette feltámadását. Az első húsvéti hajnalon a sírhoz érkező aszszonyok még a gyásznak a fájdalmával estek zavarba, amikor a sírt felnyitva, üresen találták.

De ezek a húsvéti csodának csupán következményei voltak. A csodát az evangélium elfedi előttünk, mert annak, ami akkor történt, nem volt szemtanúja. Ez az Istennek a titka maradt. Hozzánk csak az örömmüzenet szól: a feltámadás megtörtént, s azt hirdeti, hogy mi mindent neki köszönhetünk.

Még a feltámadása előtt hangzott el Jézus ajkáról: *„Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem. (...) Ő azonban testének templomáról beszélt”* (Jn 2,19b.21). Jézus máskor is szólt az Ő bekövetkező feltámadásáról.

Halála nekünk váltságot és engesztelést szerző áldozatot jelent az Istennél. Mindennek úgy kellett történnie, ahogy történt, mert ennek árán nyílt meg a bűnösök előtt az út az Isten atyai szívéhez.

Számunkra tehát a húsvéti örömhír: Krisztus feltámadott, és él. Teljes bizalommal rábízhatjuk magunkat Jézus Krisztusra, uralkodhat felettünk, bele nyúlhat az életünkbe, s azt a maga jótetszése szerint formálhatja. Ettől nekünk nem kell félnünk, mert ez a mi üdvösségünket szolgálja.

Egyébre is megtanítanak az igék. Ő a maga halálát és feltámadását templom romboláshoz és templom újjáépítéshez hasonlítja. *„Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem”* – mondta, önmagára utalva.

Mire való a templom? Hogy legyen egy hely, ahol az emberek közelebb érzik magukat Istenhez; egy épület, amelynek az áhítatos csendjében elsimulnak a léleknek a hullámverései; egy hajlék, ahol elhallgat a kétségeknek a szava és megerősödik a hitnek a bizonyossága; egy találkozóhely, ahol emberek oda borulhatnak Isten elé, és ugyanakkor egymáshoz is olyan közel jutnak, hogy testvéreknek érzik magukat.

Istennek igaz temploma, Jézus

A kőből épített templom magában véve mindezt nem adhatja meg, de Jézus megadhatja, mert Ő az Istennek igaz temploma, nagyobb minden földi templomnál. Ő a találkozópontra ember és Isten között, és Ő az igazi összefogó erő ember és ember között. Ő az, aki közel hozza Istent hozzánk, és felemel minket. Jézus küldetése volt, hogy mint Isten két lábon járó temploma volt az emberek közt. Vitte szerteszét azt, ami templomot jelent az emberek számára. Tudta, hogyha egyszer az Isten ezt az ajándékát ideplántálta ebbe a világba, ha adott az emberiségnek valakit, aki a templom minden áldásának összefoglalása, akkor támadhat ellene akármilyen ellenséges és romboló erő, az Isten azt nem hagyja kárba veszni. Tudta, hogy ha lerontják is ezt a templomot, ha meg kell is hálnia, fel fog támadni, és milliók számára ugyanaz lesz, ami volt a földi életében egy szűk kicsi kör számára: az élő Isten közöttünk lakozásának az ajándéka.

Boldogan teszünk tehát vallást: Ő az a láthatatlan, felénk forduló hajlék, a mi menedékünk, ahová ennek a világnak zajából visszahúzódhatunk csendesedni, ahová elvihetjük sérelmeinket, amelyek meggyógyíttatnak; kétségeinket, amelyek miatt szégyenkezünk, és újra kivilágosodik bennünk a mi hitünk bizonyossága. Szülői hajlék, ahol elmúlik az árvaságunk, mert kiárad ránk onnan felülről az Isten atyai szeretete; megújulásunk forrása, ahol levethetjük bűneinket és új emberré válhatunk. Mi egy templomromboló világban építjük

az Ő templomát. A mi hitünk szerint ezer rontás és pusztítás felett is az Ő temploma dicsőségesen emelkedik. A Krisztus egyházában több ezer főnyi sereg él, amelyben sajnos vannak közömbösek is, akikben leromlott a Krisztus temploma, akik számára úgyszólván semmit sem jelent a benne való hit.

Tapasztaljuk, hogy a templomrombolás szakadatlanul folyik, mégsem fordítunk hátat ennek a világnak, mert tudjuk: a templom újjáépül, mert Krisztus él!

Mi tehát a húsvéti feladatunk a gyülekezeti életünkben? Megmutatni, érvényesíteni a feltámadott és élő Krisztusnak az erejét, amellyel romjaiból is felépíti újra az Ő egyházát, újra hitvallókat támaszt, kihalt tűzhelyeket lobbant újra lángra, elnémult ajkakon zendíti meg a zsoltárénekeket.

Azért vagyunk mi keresztyének, hogy bennünk és általunk ismétlődjön meg, hogy a Krisztus feltámadása minden-

nap újra visszatérő tapasztalásunk legyen.

Lássuk meg 2015 húsvétján is, hogy Krisztus él! Az Ő élő hatalma és dicsősége ragyogjon fel nekünk, és nyújtsuk át másoknak a mi húsvéti bizonyosságtételünket.

A húsvéti csoda ma is megismétlődik, ha újra lerombolják is bennünk a Krisztus templomát, az felépül újra, legyőzhetetlen és romolhatatlan szépségében. Mondjunk hálát a mi feltámadt Urunknak dicsőséges munkálkodásáért!

Szenczi László

Bizonyára már minden kedves Olvasónk előtt ismert tény, hogy az elmúlt esztendő utolsó napjával befejeződött egyházunkban egy hatéves választási időszak. Az elmúlt hónapokban megkezdte munkáját az új vezetés mind az Egyetemes Egyház élén, mind pedig az egyházmegyéik élén. A hét magyar nyelvű egyházmegye esperesi tisztében öt helyen váltás történt. Lapunk lehetőséget biztosított mind a leköszönő, mind a szolgálatukat folytató, mind pedig az újonnan beiktatott espereseknek, hogy elmondják értékelő gondolataikat és terveiket.

Még három egyházmegye maradt. Most eme három esperes szempontjai és súlypontjai következnek.

BARSI EGYHÁZMEGYE

Székfoglaló igehirdetésemben igyekeztem megfogalmazni, hogy az előttünk álló hat esztendőben a barsi egyházmegyében mire alapozzuk szolgálatunkat. „Az ő háza mi vagyunk” (Zsid 3,6a). Ami azt jelenti, hogy csak akkor tölti be az egyház a küldetését, ha Isten munkálkodik és mi figyelünk rá.

Az egyház – a Krisztusban élők közössége, azok, akik együtt szolgálnak. Együtt a lelkészekkel, a gondnokokkal, a presbiterekkel, a gyülekezetekkel, a választott tisztségviselőkkel kívánunk az elődeink által kitaposott úton továbbha-

Kassai Gyula

ladni. Meg kell ismernünk a múltunkat, fel kell mérnünk a jelenünket, mindkettőt vállalnunk kell, sőt, mivel prófétai, igei látással ajándékozott meg Isten, ezért min nekünk – akik a Lélek által vezetettek vagyunk –, nekünk is utat kell mutatnunk. Mivel Isten építi egyházát, nekünk is építenünk kell. Mivel Isten szól hozzánk, nekünk is reménységgel kell beszélnünk küldetésünkről, a megváltásról, a gyarapodásról.

Barsban a következő feladatokat tartjuk a legfontosabbaknak: a bizalom erősítését, a közös szolgálatban való egységnek és összetartozásnak a megélését.

Sok még a tennivaló, a feladat (II.)

Evangelizációk tartását, gyermek-, ifjúsági- és családmisziót, a református magyar identitás erősítését, a tömbben élő magyar református gyülekezetek összefogását, a szórványban lévő közösségeink bokrosítását és az erősebb közösségekhez való csatolását. A gyülekezeti programjaink összehangolását, az iskolahálózatunk kiépítését, a szeretetszolgálat és miszió felkarolását, az egyházi vagyon gyarapítását, az egyházi turizmus kiépítését, értékeink, hagyományaink ápolását, a magyar nyelv védelmét a gyülekezetekben és a közéletben, a Kárpát-medencei reformátusságban és összmagyarságban való gondolkodás erősítését.

Nem fogunk megállni a határainknál! Meg fogunk küzdeni a bennünk lévő hanyagsággal, a lemondással, a kicsinyhitűséggel, a félelemmel. Küzdeni fogunk a világ előtt is, mert nekünk Isten világos küldetést adott.

Egyházmegyénk 2014-ben is megmutatta, hogy élni akar. Az ipolyságiak templomot építettek: a reformátusság új hajtása sarjad, míg a szórványban, Nagykálnán, a porból épült újjá az Isten háza. Mindkét templom a kifogyhatatlan reményről, a növekedésről, a hit és a közösség erejéről tanúskodik egyházmegyénkben. A nagy múltú egyházmegye mára lélekszámban megfogyatkozott, de hitben, kiállásban, erőforrásaiban, akaratejében és szolgálatában, ahogy a múltban elődei, úgy a ma élő nemzedék sem fog meghátrálni, amíg egyházának fő pásztorára, Krisztusra tekint.

ZEMPLÉNI EGYHÁZMEGYE

„Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálót” (Lk 5,5).

Amikor egyházmegyénkben a tisztújítás kapcsán szóba került a nevem, és néhány szolgatársam buzdító szava elért hozzám, nagyon nagy gondba kerültem. Mást mondott ugyanis az emberi tapasztalatom, és mást mondtak a szolgatársak.

Azokban a napokban, belső vívódások után olvastam a fent leírt ígét, amely végképp eldöntötte ezt a kérdést. Péter és társai egész éjszaka fáradtak ugyan, és semmit sem fogtak, de Krisztus Urunk felszólítására úgy dönt Péter, hogy MÉGIS kivetí a hálót. Úgy érzem, ennek az igevernek annyira gazdag a mondanivalója, hogy ebben nemcsak az én döntéshelyzetem és vállalásom, de biztosan sok hívő ember élete is benne van! Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan,

és semmit sem fogtunk... Az emberi élet annyi terhét, csalódását jelentheti ez a mondat. Azokat a helyzeteinket, amelyekben igyekeztünk odaadón helyt állni, de nem ment. Azokat, amikor mi mindent megtettünk, mégis üresnek, reménytelennek éreztük saját sorsunkat. Sokszor igaz ránk, hogy jövünk az emberi tapasztalataink kemény világából, ahol sok emberi tényezővel, keserűséggel, bántással, sok csalódással és eredménytelen munkával találkozunk.

Hiszem, tudom és tapasztaltam, hogy a mögöttünk hagyott időben ugyanúgy, mint ahogyan remélem, a ránk váró időszakban is – egyházmegyénkben is – az Úr folyamatosan készítette és készíti a lelkipásztorok, a gondnokok, a presbiterek, a segítő gyülekezeti tagok által azokat a lehetőségeket, amikor az emberi tapasztalataink keserű világa után Vele, egyszülött Fiával, Jézus Krisztussal lehet találkozni, szavából erőt meríteni a Szentlélek Isten közösségében. Mert az Ő szavára lehet, kell, sőt elengedhetetlenül szükséges – emberi tapasztalataink ellenére – mégis kiállni, kimenni, odaállni, küzdeni, Gyökössy Endre szavaival: „mégis szeretni”.

Szeretném, hogyha ez a Jézus szavának való mindenek feletti engedelmeség, ez a „mégis” hatná át az életünket. Szeretném, ha a gyülekezetek életét, a lelkészek és a presbitériumok viszonyát,

Kendi Csaba

a lelkészek közötti kommunikációt, de az Egyetemes Egyház és az egyházmegye kapcsolatát sem az emberi tapasztalatok világa, hanem ez a Jézus szavának mindenek felett engedelmeskedő „mégis” vezérelne! Amikor a saját tapasztalataim szerint nem úgy tennék, mást látnék „megoldásnak” (mert ha egész éjjel hiába fáradtunk, akkor most már végképp semmi értelme a halfogásnak), „de a te szavadra mégis kivetem a hálót”. Erre szeretnék törekedni mind személyes, mind pedig a hivatalos kapcsolattartásban is.

(Folytatás a 6. oldalon)

Kezdetben volt az evangélium Jézus, Pál és az evangéliumok

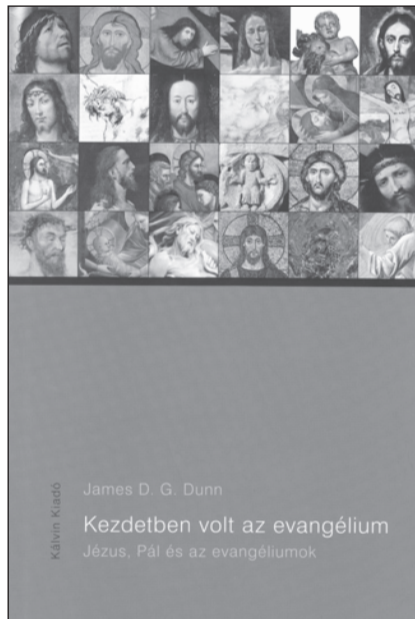
Mit tudunk a názareti Jézusról? Milyen forrásból meríthetjük ismereteinket? Hogyan születtek az evangéliumok? Miért olyan más Jánosé, mint a három szinoptikus evangélium? Nevezhetjük-e Pált a keresztyénség megalapítójának?

Az elismert kutató, James D. G. Dunn kilenc rövid tanulmányban keresi a választ olyan kérdésekre, amelyek az Újszövetség tanulmányozásának alapvető témái. Dunn komolyan veszi az írott evangéliumokat mint a történeti Jézus megismerésének szóbeli hagyományra épülő forrásait, a Jézus-mozgalom és azon belül Pál apostol zsidó kontextusát, a Jézus küldetése és Pál evangéliuma közötti folytonosságot, nem kerülve ki a nehezen megválaszolható kérdéseket és problémákat.

A könyv olyan előadásokra épül, amelyekben a szerző többek között római katolikus és zsidó érdeklődők számára mutatta be kutatási eredményeit a protestáns bibliai tudomány szemszögéből, bevezető, áttekintő céllal.

James D. G. Dunn teológus a Durham University teológiai és vallástudományi fakultásának emeritus professzora. Több tudományos szervezet, köztük a British

Academy tagja. Számos tudományos publikációja mellett több könyv szerzője, társszerzője vagy szerkesztője. Legismertebb

a Pál-kutatás területén, az „új szemlélet” képviselőjeként.

(Kálvin Kiadó, Budapest 2014)

Feladvány

Melyik evangélium kezdődik így: „Kezdetben volt...”?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **május 15-ig** nyílt levelezőlapon, képeslapon vagy e-mailen juttassák el a Kálvinista Szemle szerkesztőségének címére **(930 10 Dolný Štál 386)**. A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

A februári számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint mint az aranyalma ezüsttányéron, olyan a helyén mondott ige Salamon bölcs mondása szerint.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – könyvjutalomban, mégpedig **Kocsis Ildikó** (Dunamocs), **Szalai Ida** (Hetény) és **Szalay Zsolt** (Csallóközaranyos).

Mindhárman egy **Isten szől hozzad!** című, gyermekeknek szóló áhitatos könyvet kapnak ajándékba. Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

Fontos, hogy ismerjük és megtartsuk a régi húsvéti szokásokat?

Az egyik régi húsvéti szokás a nagytakarítás. Nagyszerű dolog a tisztaság illatával kezdeni az ünnepet! Ügyeljünk rá, hogy időben kezdjünk neki, kár volna annyira belefáradni, hogy már ne legyen erőnk ünnepelni. A nagyhétén már lehet készülni a böjt befejezésére, ezt legméltyóbban a lelkünk „hangolásával” tudjuk ünnepelni: igehallgatással, koncerttel,

tapláló olvasmánnyal, testi böjttel, beszélgetésekkel. Jézus azt mondta, hogy a föld sója legyünk: ezért ízt kell adnunk az ünnep óráinak. Válogassunk az adott lehetőségek között! Bármit is tervezünk, az hozzon örömet – nekünk magunknak és szeretteinknek. Hagyományaink közül válogathatunk azokból, amelyek az örömet, és a hitünket hangsúlyozzák: díszíthetjük a lakást, az udvart élő virággal, keltetett búzával, varrott-festett igékkel. Festhetünk tojást, hiszen ez egy gyönyörűsége társas alkotómunka, varrhatunk húsvéti terítőt, süthetünk kalácsot. Fontos, hogy a megújulást ünneplő szokásokat, a feltámadott élet reménységének élményét megerősítő szokásokat tartsuk meg. A húsvét lehetne olyan nagy ünnep, mint a karácsony, hiszen ami ott elkezdődött, az húsvétkor teljessé lett be. Jézus ajándékot szerzett nekünk húsvétkor, hatalmas ajándékot! Példát mutatott nekünk. Milyen nagyszerű, hogy dolgozhatunk magunkon, tanulhatunk megújulni, ezzel túllepni saját határainkon! Hitünkbeli származó örömünk talán a legszebb ajándék a környezetünk számára.

Écsi Gyöngyi,
hetényi lelkész

Fontos-e a mai ember számára, hogy ismerje és megtartsa a régi húsvéti szokásokat?

Református népünk szokáshagyományában is kitüntetett helye volt a húsvéti ünnepkörnek. Különösen érvényes volt ez a nagypéntekre. Urunk halálára emlékezve, régebben gyászruhát öltöttek, de legalábbis gyászkendőt kötöttek a templomba menő asszonyok. A nagypéntek volt református eleink számára az egyetlen böjti nap, amely egyben dologtöltő napnak is számított. A vasárnap teljes egészében a közösségi együvé tartozás jegyében telt el. A sákramentumos istentiszteletet követően a komákat, illetve keresztyereket látogatták meg, s ajándékkal kedveskedtek nekik. Ugyancsak megajándékozták a gazdák a pásztorokat is. A másnapi öntözködés, az érte járó tojás eredetileg egy pogány kori termékenységrítus részei.

Mindennek ismeretében a feltett kérdésre talán nem is lehet egyértelmű választ adni. Napjainkra a szokások egy része az életmódváltás következtében megszűnt, más részük, pl. a locsolkodás, elveszítve eredeti értelmét, adománygyűjtéssé silányult. Talán a családlátogatás, a közösségi együvé tartozásnak az élménye az, amely kortalan, tehát ma is jó és kívánatos. Azt azonban mindig tartsuk szem előtt, hogy a húsvét a keresztyén ember számára mindenekelőtt hite megélésének különleges alkalma, amely Urunk kereszthalálára és feltámadására emlékeztet.

B. Kovács István
Református Tudományos Gyűjtemények

(Befejezés a 6. oldalról)

UNGI EGYHÁZMEGYE

Idén tizenegyedik éve szolgálom az ungi egyházmegyében, ebből hat évig voltam lelkési főjegyző. Ez idő alatt volt alkalmam belelátni az egyházmegye életébe, mindennapjaiba és ünnepeibe egyaránt, bár nyilván nem annyira, mint a már évtizedek óta itt szolgáló lelkészeknek.

Megismertem e kicsiny közösség erőseit és gyengéit. Vannak olyan dolgok, melyek nagyon jól működnek, ezeket tovább kell vinni, erősíteni. Amin azonban mindenképpen szeretnék javítani, az a közös ifjúsági- és gyermekmunka. Minden gyülekezetben működik ez a szolgálat, de a közös alkalmak hiányoznak. Szorosabbra kellene fűzni ezzel kapcsolatban az együttműködést a zempléni egyházmegyével, ahol az egyházmegyei szintű ifjúsági munka jól meg van szervezve. Az elmúlt időben jelentősen megváltozott az egyházmegye lelkészállománya.

Sok még a tennivaló, a feladat

Hiszem, hogy a fiatal lelkészek lendületét és az idősebbek bölcsességét, tapasztalatait összehangolva sikerül elérni céljainkat.

Kraus Viktor

Az egyházmegye a fenntartója egyházunk egyik legnagyobb általános iskolájának, a Vajáni Református Egyházi Alapiskolának. Nagyon fontosnak tartom, hogy az iskola méltó tagja legyen a méltán híres református iskolarendszernek.

Ehhez az kell, hogy mind tanulmányi, mind lelki téren többet adjon az iskola a növendékeinknek, mint a többi oktatási intézmény.

Az egyházmegye egyik kiemelkedő feladata, hogy hangsúlyosabban vegyen részt az iskola életében és annak szervezésében, hogy ne csak a megszokott kereteken belül, de azokat kitágítva legyünk jelen az iskolába járó gyerekek, és az ott tanító pedagógusok között.

Ami pedig a magánéletet illeti, szeretném megtalálni az egyensúlyt a szolgálat és a család között, hogy egyik se menjen a másik rovására. Bizonyára több időt kell ezután a családom nélkül töltenem, de hiszem, hogy Isten ad lehetőséget arra, hogy ezt az időt valahogy bepótoljam.

Hogy ebből az imént felsorolt néhány tervből mit sikerül megvalósítani, arról majd nagyon szívesen beszámolok a hatodik év végén.

Főhajtás egy négy évszázados püspöki életmű előtt
SZENCI CSENE PÉTER ÉLETÉNEK MOZAIKKOCKÁI

Zsinati jegyzőkönyvek, s korabeli latin és magyar nyelvű levelek rajzolják meg ezt a történelmi arcképet. Szenci Csene Pétert, az érsekújvári lelkészt, 1615 elején választották meg a felső-dunamenti egyházkerület püspökévé.

Szencen született (a kor szokása szerint előnevét is innen vette) 1575 körül. Itt kezdte iskolai tanulmányait, de hogy hol fejezte be, nem tudjuk. Egy 1609. március 20-án kelt latin nyelvű leveléből megtudjuk, hogy Szenci Molnár Albertnek hajdan tanuló- és asztaltársa volt (valószínűleg még Szencen, mert neve nem szerepel a debreceni főiskola tanulói között). Ezt a levelet a németországi tanulmányútra induló Laskói Istvántól küldte a Némethonban tartózkodó Szenci Molnár Albertnek, hogy földijét életéről és egyházi szolgálatairól informálja. Tudatja vele, hogy Isten kegyelméből már hat éve teljesít hitszónoki tisztelet. Három évig volt Jókán, Somorján pedig harmadik évét tölti, és feljebbvaló urainak határozatából s akaratából, ennek a csallóközi szigetnek az esperese. Istennek ad hálát, hogy van három fia és egy lánya, s tűrhető a családi állapota.

Amikor a korábbi püspök, Dobronoki Miklós magas korára és be-

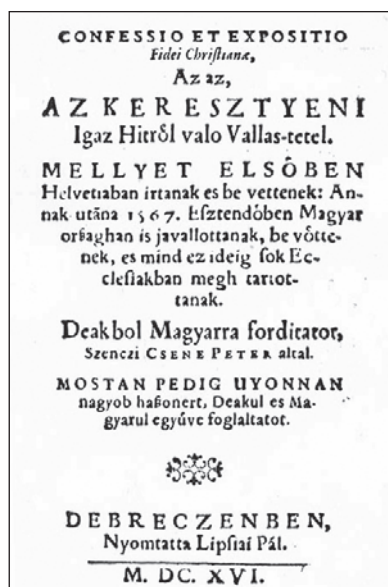
tegségére való tekintettel már nem tudta elvégezni a szolgálatát, a révkomáromi gyülekezet, „mivel ifjúságának virágát köztük töltötte el, vénségére Érsekújvárból hazavitte, és holtáig tisztességesen el-tartotta”. Szijjártó Lukács 1610. október 10-én keltezett levelében, melyet Szenci Molnár Albert-

ben már ezt írja: „Csene uram az újvári papságot viszi 1611. április 24-től, akinek Somorján Tolnai Borbély István lett az utódja”.

A szapi egyházközség régi anyakönyvéből Szenci Csene Péterről feljegyezték, hogy 1611-től érsekújvári lelkész, 1615-től püspök és reformátor volt. Pozsony, Győr és Komárom vármegyékben ő szilárdította meg a kálvini reformációt, mivel faluról falura járt, vitatkozott, s az evangéliumot prédikálta, akik őt hallgatták, azokat mind reformálta. „A reformáltak a pápá-soktól kérdeztetvén is voltak: Miért lettél eretnek? Ezt válaszolták: Mert a nagy atya, a jó Csene Péter mondotta”.

Csene Péter, a fordító

A Bullinger Henrik által írt II. helvét hitvallást, bár a Kárpát-medence reformátussága 1567-től elfogadta, s az iskolákban tanították, magyarul csak fél évszázaddal később, Csene Péter fordításában látott napvilágot. Az ajánlásban ezt találjuk: „ezen Confessiót magyarul fordítottam az együgyűekért. Írám Érsekújvárbán, Szent György havának tizenkilencedik napján ezerhatyásztizenhat (Folytatás a 8. oldalon)

nek írt latinul, megtudjuk, hogy: „Csene Péter úr még a somorjaiakat gyönyörködteti az élet ígéjével, Isten kegyelméből még György napig lesz ott”. Majd ugyanő egy 1611. augusztus 28-án írt levelé-

A Narkisszosz legendára Freud figyelte fel, s megfigyelései alapján rádöbent, hogy az emberben működő (nem csak!) szexuális mozgóerők képesek az ént „megszállni”, s így egyfajta hamis énképet s magatartási, viselkedési modulust kialakítani. Megjelenik a sztárkultusz, ennek árnyékában a hamis önértékelés, ami sikerorientáltságot és a szüntelenül bizsergető elismerés utáni sóvárgást vonja maga után.

Narkisszosz

A narcisztikus önszeretet mintája a görög ifjú, Narkisszosz alakja, aki egy alkalommal megpillantotta saját képmását egy forrás víztükrében és olthatatlan szerelemre gyulladt tükörképe iránt. Önteltsége annyira felbosszantotta az isteneket, hogy mérgükben virággá, nárcisszá változtatták.

Bár sokrétű, kifelé irányuló, „önzetlen” aktivitás jellemzi ezt a viselkedést (menedzser-istálló, kultusz-centrumok), ez csupán látszat, ugyanis a kötődés és a szeretet gyenge, hibás. Környezetére hamis énképet vetíti ki a narcisztikus személyiségzavarral küzdő egyén, aki mindenáron elismerést, feltétel nélküli szeretetet, elfogadást vár el, kapcsolataiban privilégiumokat, előjogokat igényel magának. Feljebbvalóságot sugall, azaz indokolatlanul különlegesen kedvező bánásmódot, vagy az elképzeléseivel való automatikus együttműködést vár el. Mivel empátiája erős hiányosságokat mutat, képtelen felismerni mások érzéseit, szükségleteit és ugyancsak képtelen viszonzni mindazt, amit másoktól igyekszik kicsikarni.

Sérült énkép

Az önszeretet és a nagyozolás a sérült önértékelés tükré. Saját jelentőségét fokozottan éli meg, sikeresnek, hatalmasnak, szépnek, tévedhetetlennek, illetve intelligensnek képzei magát, erről fantáziál.

Önelégült, gögös, fennhéjázó. Nagyon sérülékeny, környezete enyhe kritikájára is erős indulattal, haraggal reagál. Sikertelensége miatt depresszív válnak, sőt paranoid téveszmék sora is megjelenhet a mindennapok palettáján. A környezetében élő emberek figyelméért, csodálatáért sóvárog, igénybe veszi, sőt ki is használja őket.

Fiataljainkat a nárcizmus veszélye fenyegeti Korunk kórja lehet: nárcizmus

Önzés, önimádat, becsvágy

A magas intellektuális képességekkel rendelkező narcisztikus személyiség a munkahelyén vezető állást is betölthet, kiváló művész válhatna belőle. Ám mindkét esetben hosszú távon lelepleződik felszíniessége, és a bennük tátongó, ásitó üresség.

Előszeretettel veszi magát körül csodálókkal, „holdudvart” épít ki maga köré, ám ezek csupán eszközök a kezében, míg csodálatuk az újdonság erejével hat. Fokozatosan kihasználja, manipulálja és kizsákmányolja őket, sőt elképzelései meghiusulásakor átgázol rajtuk. Hízalgések gyűjtögetője.

Érzelmi életének fő jellemzője az idült, erőteljes irigység és féltékenység, mások becsmérése és lenézése. Megfigyelhető jelenség, hogy olykor a túlságos „lelkiismeretesség” palástjába bújlik, s emiatt válik valaki haragjának cél táblájává. „Lelkiismeretét” azonban a becsvágy és az irigység fertőzi meg, mely alássa a másik munkáját, eredményeit, sikereit, azokat negligálja, mert magát föléjük helyezi.

Sértődöttségében olykor elefántcsonttoronyába vonul vissza. A mellőzésekre, az elhanyagolásra hevesen, sértődötten, durcásan reagál. Exhibicionista, azaz magamutogató. Könnyen válik advocatus diabolivá, azaz az ördög ügyvédjévé.

Kiváltó okok

És hogy mi válhatja ki a narcisztikus viselkedést? Rejtett, hátsó motívumok: elégedetlenség, alkalmi szexuális devianciák, autoritativ magatartás, kisebbrendűségi komplexus, sérülékenység, krónikus unalom esetleg bizonytalanság. Mindezeket előhozhatja az emberből például, ha rideg, elutasító szülei voltak, ha „alaphiba” csúszott az anyagyermek kapcsolatba, ha visszautasí-

tottságot élt meg, de kifejlődhet a kora gyermekkor beteljesületlen igényeiből is. Ha a gyermekkor félelem, kudarcézés, dependencia, kritizmus, megvetés, lenézés, semmibe vétel árnyékolja be.

A nárcizmus erősödése

A fiatal generációban felfedezni véljük ezt a megerősödött, narcisztikus „új szocializációs típust”. Jó barátok, szerelmek, egészséges közösségek, csoportok segíthetnek a „nárcisz” valódi énjének, egyéniségének helyes, egészséges megtalálásában. (Veszély viszont, hogy kialakuló kapcsolatait idealizálja, mely kiábrándulásukat, frusztrációjukat követve könnyen átszaphat ellenségeskedésbe.)

A nárcizmus erősödése a növekvő alapfélelem kifejeződését jelenti. Egy narcisztikus kultúra és társadalom rendkívüli nagy „Isten-igényt” tanúsít: vagyis engednie kell magát Isten által szeretni.

Drenkó Zoltán

NÁRCIZMUS = önközpontúság, önimádat, önbálványozás, kóros önszeretet

A nárcizmus az a beállítottság, hogy mások viselkedése rólam szól. Az éretlen kisgyerekek még természetüknél fogva narcisztikusak; náluk tehát még nem kóros, hanem természetes ez az önközpontú beállítottság. Nárcizmusról tehát akkor beszélhetünk, ha valaki még kamasz-, vagy felnőtt korában is egy kisgyerek éretlenségi szintjén rekedt az önmagához és a világhoz való viszonyulásában.

A narcisztikus személyiség önmaga körül forog, önmagával van elfoglalva, nincs tekintettel a másokra. Amikor valami félelmet vagy bizonytalanságot kelt benne, nem tud a másikkal együtt érezni. Valaki narcisztikus, ha mások viselkedését jellemzően magára vonatkoztatja: azt gondolja, hogy valamiképpen miatta teszik mások azt, amit tesznek.

(Brouwer Pálhegyi Krisztina)

Főhajítás egy négy évszázados püspöki életmű előtt SZENCI CSENE PÉTER ÉLETÉNEK MOZAIKKOCKÁI

(Befejezés a 6. oldalról)
esztendőben, kegyességednek alázatos fia és szolgálja Szenci Csene Péter”. Amint a fordítással elkészült, a kinyomtatás végett kiküldte a kéziratot barátjának, Szenci Molnár Albertnek Oppenheimbe, az éppen külföldi akadémiára induló Kanizsai Mihállyal. A magyar fordítás felvezető címe: „*Confessio Helvetica: azaz A keresztyéni igaz hitről való vallástétel... MDCXVI. Oppenheimban nyomtatta Galler Hieronymus*”. 8-ad részt 192 lap.

Debrecenben, 1616-ban ugyancsak megjelent a Csene Péter által magyar nyelvre fordított helvét hitvallás, mellékelve az eredeti latin szöveg is, amelyet Lipsiai Pál nyomdász Rhédey Ferenc Bihar megyei főispánnak, Bethlen Gábor tanácsosának ajánlott.

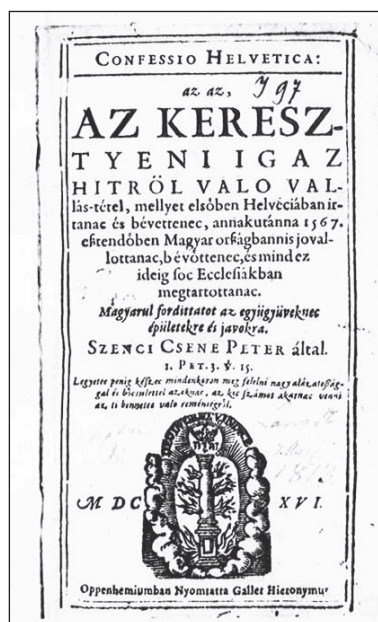
Püspöki beiktatása váratott magára

Okmányok igazolják, hogy Csene Péter már 1615-től püspöki szolgálatot végzett: az 1615 szeptemberi komjáti zsinat jegyzőkönyvét az úrvacsora dolgában az ágostai és a helvéciai valláson való prédikátorok megegyeztek, amin Csene Péter és Pathay István püspökök aláírása szerepel és az 1617. május 1-jei dunántúli köveskúti zsinaton (az ülés jegyzőkönyve igazolja) mint felső-dunamelléki püspök jelent meg.

Mindezeket nem véletlenül említjük, ugyanis az 1617. szeptember 12-én tartott komjáti Zsinat jegyzőkönyve meg arról szól, hogy itt és ekkor szentelték fel a felső-dunamelléki egyházkerület püspökévé Szenci Csene Pétert. Miként kell értelmezni ezt az időbeli eltérést? Az egyháztörténeti kutatás tisztázta ezt a helyzetet: „Dobronoki Miklós püspök még élt, de öregsége miatt már nem szolgálhatott, megválasztották tehát utódját, aki az egyházakra való felügyeletet és igazgatást teljesítette, de nem volt felszentelve azon kánonjogi elvnel fogva, hogy egy megyében csak egy püspök lehet” – írja Thury Etele.

A püspöki szolgálatának súlypontjai

Szenci Csene Péter püspökségének ideje egybeesik Pázmány Péter erőteljes regnálásának, az ellenreformációnak korával. Kettős harcot volt kénytelen felvállalni. Egyrészt újra meg újra el kellett készíteni az egyházak sérelmeinek a jegyzékét, hogy azt a protestáns követek betérjeszthessék a pozsonyi országgyűlés elé. (Egy ilyen mérvű munkára kérte fel őt a Tasnádon 1617. november 19-én, a tizenkét vármegyéből összesereglettek zsinata. II. Mátyás 1618. március 4-re összehívta az

országgyűlést Pozsonyba, de az a királyválasztás után feloszlott anélkül, hogy a protestánsok sérelmeinek orvoslásáról gondoskodott volna. Az 1619. december 23-i pozsonyi országgyűlésen Csene Péter püspök is jelen volt egyházkerülete képviselőjében esperesével – hiába, mert panaszuk orvoslást nem nyert.)

Másrészt zsinatok tartásával pedig (melyekről gazdag jegyzőkönyvi anyag maradt ránk), a gyülekezetek életét kellett védeni, és az iskolákat felvirágoztatni. (Példának hadd említsük meg a Sókonn tartott Zsinatot, amelyen döntöttek arról, hogy mely tantárgyakat volt kötelező tanítani az iskolákban, s rendelkezett afelől is, hogy

A heidelbergi kátét minden hétköznapi reggel könyv nélkül el kellett mondani, vasárnap és ünnepeken pedig a tanítóknak ezt a kátét magyar nyelven magyarázniuk kellett. E zsinat rendelte el azt is, hogy Czeglédi Pál, szerdahelyi lelkész gyűjtse össze a csallóközi és a mátyusföldi egyházmegyék régi kánonjait.)

Szenci Csene Péter váratlanul meghal

Csene püspök két levelét említjük még itt meg, hogy betekintést nyerhessünk a korba, melyben élt. Kanizsai Pálfi Jánosnak 1622. január 5-én kelt levelében megjegyzi, hogy nem írhat valami jó híreket „...Nemesnépi Dániel, (komjáti lelkész) minden javaiból kifosztván kesereg. Naponként halunk itt könyörgő szegény embereket, akiknek minden javaikat elrabolták. Isten, a könyörületességnek atyja könyörüljön a mi országunkon... Él az Isten, s ha minden szív nyugtalankodik is, ő helyrehozza a mi dolgainkat”. Egy 1622. február 22-én írt levelében megemlíti, hogy szolgálati helyét, Érsekújvárt, szeretné elcserélni. Leírja, hogy nem fél ugyan a jövőtől, de látja az őt körülvevő nagy szegénységet, és hogy neki sem fizetnek. Majd egész mással folytatja. Felveti, hogy jó lenne, ha valaki közülük írna egy könyvet a pápák életéről az eredeti szerzők nyomán. Sőt azt is elárulja Kanizsainak, hogy ő maga is készül erre, anyagot gyűjt hozzá, és ha lesz rá nyugodt ideje, megkísérli leírni a pápák történetét.

Ember tervez, Isten végez! 1622. június 14-én ugyanis a püspök elhunyt. Halálakor (Pécselyi Király Imre búcsúztatójából olvashatjuk) koporsóját három fia, Gergely, István és János állta körül (nem tudni, mi történt a feleségével és a lányával).

A XXI. század nemzedékeként, köszönjük az Úrnak a nagyon nehéz történelmi korszakban szolgáló gyermekének az életművét! Soli Deo gloria!

Nagy Lajos

2015. március 1-jén kezdetét vette
Hetényen a tavaszi egyházmegyei
nőszövetségi konferencia.

Jó néhányan vártuk nagy izgalommal **Oláh Ilonát**, Ica nénit, Magyar Örökség-díjas tanárt, a komáromi református gyülekezet kurátorát, aki *A nő béketeremtő ereje a családban és a környezetében* cím-

mel készített előadást számunkra. „*Derék asszonyt kicsoda találhat? Az ő száját bölcsen nyitja meg és kedves tanítás van a nyelvén*” (Péld 31,10.26). Eme bibliai versek szolgáltak alapul Ica néni bizonyágtételéhez, melyben felsorakoztatta azokat a női példaképeket, akik hitükkel, tartásukkal, Istentől kapott bölcsességükkel nagy hatást gyakoroltak életére. Megemlítette többek között édesanyját, aki nagy bölcsességgel nevelte őt, sohasem tiltott, hanem mindig mindent nagyon okosan megindokolt. Apai nagyanyját, aki 29 évesen özvegyült meg, és nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy gyermekei,

Ha a csoda szót halljuk, felkapjuk a fejünket, s olyan hisszük is nem is hozzáállással figyelünk. Most egy igazi, hihető, valós csodáról számolok be.

A fenti címmel került megrendezésre Nyíregyházán március 6-án és 7-én a Kárpát-medencei református iskolák versenye és találkozója. A szervezők, a Jókai Mór Református Általános Iskola és Nyíregyháza Városi Református Egyházközsége mindent megtettek azért, hogy a 27 református általános iskolából érkezettek jól érezzék magukat. A találkozó Wass Alberttől vett jelmondata: „*Magyar-ságom a gyökér, mely hozzáköt a földhöz, s nemzethez. Emberségem a korona, mely a fa törzsét egyenesen nőni tanítja*” eleve meghatározza, hogy miről szólt a találkozó.

Felvidékről az alistáli, az érsekkétyi, a rimaszombati és a rozsnyói egyházi iskolák diákjai és pedagógusai vettek részt a versenyen, melyen több kategóriában lehetett nevezni (vers és próza, népdal, szóló néptánc, anyanyelvi- és rajzverseny).

Az érsekkétyiek három kategóriában versenyeztek, versmondásban **Molnár Vivien** (fölkészítője **Molnár Tímea**); népdalban **Nagy Csomor Márton** (fölkészítője **Nagy Csomor Ildikó és Riedly Krisztián**); valamint szóló néptáncban **Molnár Kira Dorka és Riedly Miklós**

Hetény volt a vendéglátó Egyházmegyei nőkonferencia Ica nénivel

unokái értsenek a házi munkához. Anyósa is példája volt az életét szeretettel a családjának szentelő asszonyoknak.

Nagy szeretettel emlékezett elsős tanító nénijére, valamint Szabó Rózsika néni-re, aki 13 éves korától vezette őt a hit útján. A hölgyeken kívül nagy szeretettel emlékezett vissza egykori lelkipásztorára Végh Dánielre, akitől a bibliai alapokat kaptak.

Elmondhatom minden jelenlévő nőtestvérem nevében, hogy Ica néni előadása, bizonyágtétele, igazi lelki feltöltődést, gazdagodást hozott számunkra. Élmény volt Őt hallgatni! Istenbe vetett hite, bölcsessége, tartása, vitalitása példaeértékű mindannyiunk számára.

A tartalmas előadás után **Écsi Gyöngyi** helybeli lelkipásztor egy elmélyítő játékkal készült. Többek között arra kerestük a feleletet, hogy életünkben hol vannak a határok, mi az, amit még el kell tűrnünk, és mi az, amit már nem tudunk elviselni. Rá kellett jönnünk,

hogy kudaraink okai bizony saját magunk vagyunk! Nagyon gyakran hiányzik életünkéből a feltétel nélküli szeretet, az igazi mély hit, és sokszor „rossz karban vagyunk”, azaz: nem vagyunk az Úr karjaiban.

Az összefüggő **Szenási Szilárd** esperes zárta, aki elmondta, hogy amint az előadásból is kiderült, azok az emberek vannak a legnagyobb hatással ránk, akik ott vannak a környezetünkben, akiket személyesen is ismerünk.

Adj a Isten, hogy úgy tudjuk megélni a mindennapok örömeit, nehézségeit, hogy

hitünkkel, Istenhez való ragaszkodásunkkal mi is példaképpé válhassunk a ránk bízottak számára!

Sasák Ilona

Csodát virágozik a jelen Nyíregyházán versenyeztek a diákok

készítője **Nagy Csomor Ildikó és Riedly Krisztián**); valamint szóló néptáncban **Molnár Kira Dorka és Riedly Miklós**

Kristóf (fölkészítőjük **Riedly Krisztián** volt). A gyerekek bátran és ügyesen sze-

repeltek, mind a népdal, mind pedig a szóló néptánc kategóriában az első helyen végeztek.

S hogy mi ebben a csoda? Mondhatnánk, hogy ez a kitarító munka, a sok gyakorlás eredménye, nem pedig csoda. Pedig csoda, többszörös csoda volt ez a hétvége. Már azzal, hogy volt, aki megszerezte (remek színvonalon) ezt a találkozót és versenyt; csoda, hogy ezek a gyerekek ilyen tehetségesek; csoda, hogy anynyi Istent szerető-kereső gyerek, a jövő egyháztagjai egy helyen, örömben és izgalomban, de mindenképp nagy szeretetben együtt voltak; csoda, hogy egy ilyen kis iskola, mint az érsekkétyi, három kategóriába be tudott nevezni, és kettőben az első helyen végzett.

Miért, honnan ez a sok csoda? A találkozó éneke (Túrmezei Erzsébet megzenésített verse) egyértelműen elmondja: „*Előtünk jársz! Te vagy az Élet! / A tegnap is hirdeti fényed, / de ha mi ma követünk Téged, / csodát virágozik a jelen!*”

Hát virágozzon is, Isten dicsőségére!

—ae—

De azt már biztosan tudom, hogy Isten küldte!

„Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, és ezt mondta nekik: »Menjete az előttek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.« Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: »Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján.« A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. A sokaság legnagyobb része az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: »Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban.« Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: »Ki ez?« A sokaság ezt mondta: »Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.«”

Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták azokat a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltották: »Hozsánna a Dávid Fiának!« – haragra lobbantak, és így szóltak hozzá: »Hallod, mit mondanak ezek?« Jézus pedig így válaszolt nekik: »Hallom. Sohasem olvastátok: Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet?«” (Mt 21,1–11.15–16).

Csodálatos nap volt a mai! Végre feljöhettem én is a szüleimmel Jeruzsálembe, az ünnepre. Nagyon izgatott és boldog voltam. Körülöttem a sokaság, a felnőttek és gyerekek ugyanilyen lelkesen tartottak a szent város felé. Egyszer csak valami mozgólódás támadt. Az emberek előbb csak suttogták, majd egyre hangosabban mondták: Ez Ő! Nézzétek!

Én is szerettem volna látni, amit ők, hát keresztülfúrtam magamat a felnőtteken és egyszer csak megpillantottam Őt. Szamárháton ült, tanítványai körülötte, úgy tartott Ő is Jeruzsálembe.

A hegyről már látni lehetett a várost, a kaput, amin bemeheztünk oda. Magamban százszor is elképzeltem már, mit fogok érezni, ha végre megláthatom a várost. Most azonban nem ez töltött el örömmel, hanem hogy Őt láthatom végre, Jézust. Örömben integettem neki. De nem csak én tettem így. Mások ágakat vagdaltak le a fákról és az útra szórták, amerre el kellett haladnia. Megint mások levették szebbnél szebb felsőruhájukat és azt terítették elé. Közben pedig ezt kiáltottuk:

„Hozsánna a Dávid Fiának!
Áldott, aki jön az Úr nevében!
Hozsánna a magasságban.”

Ő, de boldog voltam, hogy én is kiálthattam, én is ott lehettem azok között, akik kísérték Őt! Amikor a főpapok és az írástudók ezt látták és hallották, azt akarták, hogy Jézus hallgattasson el minket. De Ő így felelt nekik: „Sohasem olvastátok: Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet?” Igen, bár még csak gyermek vagyok, de én is dicsérhetem Jézust. Még nem értek mindent, amikor a felnőttek róla beszélnek, de azt már tudom, hogy Isten Őt küldte szabadítónknak.

**Ki dicsér meg téged leggyakrabban?
Jólesik-e a dicséret?**

Melyik tulajdonságodat tartod leginkább dicséretre méltónak?

**Fel tudnád sorolni Jézus dicséretre méltó tulajdonságait?
Mi mindenért dicsérheted te Jézust?
Hogyan tudod Jézust dicsérni?**

Ugye, neked is mondták már: Ezt neked még nem lehet, te még ehhez kicsi vagy! Milyen jó, hogy Jézust gyerekként is szabad dicsérni! Talán te sem értesz még mindent, amikor az istentiszteleten róla beszélnek, de dicsérheted te is imádsággal, énekelhetsz neki énekeket.

Szénási Lilla

2015 sem telhet el Szeretethíd nélkül!

„Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek...” (Jn 15,8).

Immár hetedik alkalommal kerül megrendezésre a „Mozdulj, segíts, szeress!” jelmondatú Szeretethíd Kárpát-medencei önkéntes napok.

Idén május utolsó hétvégéjén, 29-én és 30-án épül a már fogalommal vált „Szeretethíd” sok-sok összefogó közösségből, mégpedig országhatárra, felekezetre, korra, nemre, állapotra való tekintet nélkül. Az ilyen, szeretetből épült hidakra nagy szükség van, hogy összekössék az adni tudó és a segítségre szoruló embereket, kimozdítsanak önmagunkból és elindítsanak mások felé.

Az idei fővédnökség feladatát Szinetár Dóra színésznő, énekesnő és Stein-

bach József dunántúli református püspök vállalták.

Tavaly, 2014-ben, csaknem tizenhatezeren tevékenykedtünk a Szeretethíd jegyében, ebből hetven csoport (2500 önkéntes) a Felvidékről.

Biztatunk minden fiatal, időst, csoportot és egyént, hogy vegyen részt ezen a programon, tapasztalja meg, milyen öröm, hogy valódi segítség lehetünk környezetünk számára!

Egyének és csoportok jelentkezését a www.szeretethid.hu oldalon várjuk, a regisztrálók saját projekttel is csatlakozhatnak, sőt lehetőség van feladatot is bejegyezni.

Csiffáry Ildikó

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinati Tanácsa IX. ülészakának 1. ülésén, melyre 2015. március 7-én Rimaszombatban került sor, az alábbi közérdekű határozatokat hozta:

– Tudomásul vette, hogy Molnár Elemér, a Zempléni Református Egyházmegye 2014. december 31-ig hivatalban levő esperese, 2014. július 1-jei hatállyal a Nagykövesdi Református Egyházközség helyettes lelkészévé Langschadl István kiskövesdi lelképásztort jelölte ki.

– Tudomásul vette, hogy Juraj Brecko, az Ondava-hernádi Református Egyházmegye esperese, 2014. november 17-i hatállyal a Garanyi Református Egyházközség helyettes lelkészévé Janette Knežová tóketerebesi lelképásztort jelölte ki.

– Megerősítette – összhangban az egyházközségek jogállásáról és társulásáról szóló 4/2011-es számú törvénnyel – a Zselízi Református Egyházközség és a Sárói Református Egyházközség között kötött társulási szerződést. A Zsinati Tanács határozata értelmében a két anyaegyházközség 2015. április 1-jei hatállyal társult anyaegyházközség.

– Hozzájárul ahhoz, hogy a Zselízi Református Egyházközség elcserélje a zselízi kataszterben tulajdonát képező, a 2645-ös tulajdoni lapon vezetett 379-es, 381-es és 382-es számú parcellát (1760 négyzetméter területből 1695 négyzetmétert) a 225/46-os számú, 1695 négyzetméter területű parcellára.

– Kéri, hogy a Hontfűzesgyarmati Református Egyházközség az ingatlaneladás jóváhagyása tárgyában benyújtott kérelmét egészítse ki az eladandó ingatlan geometriai rajzával és az eladási ár összeggel.

A Zsinati Tanács jogi analízist készített, amely a jövőben egyértelműsíti majd az ingatlanvásárlás lehetőségét az egyházközségek számára.

– Kéri a Nagyodi Református Egyházközséget, hogy az ingatlaneladás jóváhagyása tárgyában benyújtott kérelmét egészítse ki az eladandó ingatlan geometriai rajzával, a telken található ingatlan (halottasház) jelenlegi és leendő tulajdonviszonyának pontosításával, illetve az eladási ár felhasználásának tervezett módjával.

– Megadja a lelkészjelölti jogállást Szakál Ádám komáromi fiatal számára azzal, hogy a lelkészjelölti jogállás a teológiai tanulmányai megkezdésével válik hatályossá.

– Somogyi Alfréd, a Pozsonyi Református Egyházmegye esperese 2015. január

A ZSINATI TANÁCS 1. ÜLÉSÉRŐL

28-án kelt levelében felterjesztette a Pozsonyi Református Egyházmegye közgyűlésének 2014. október 18-án hozott EMKGY-23-2014-es számú határozatát: „A Pozsonyi Református Egyházmegye Közgyűlése – Kis-Csáji Ferenc nemesi lelkész indítványára – a Zsinat elé terjeszti javaslatként, hogy az elhunyt lelképásztorok özvegyei és árvái megsegítésére a Zsinat összegyűlési szinten kereszen megoldást.”

A Zsinati Tanács megbízta Rákos Loránt zsinati tanácsost, Nagy Ákos Róbert esperest és Bán Zoltán zsinati tanácsagot, hogy egy ad hoc bizottságként tegyenek javaslatot, egyházunk hogyan támogassa az elhunyt lelképásztorok özvegyeit és árváit.

– Hozzájárul Molnár Árpád megválasztásához a Szepsi Református Egyházközségbe 2015. június 1-jei hatállyal.

– Hozzájárul Miroslav Koval' megválasztásához a Gálszécs-Miglészi Református Egyházközségbe.

– Tudomásul vette, hogy Juraj Brecko, az Ondava-hernádi Református Egyházmegye esperese 2015. január 11-i hatállyal átvette és végzi a Gálszécs-Miglészi Református Egyházközség helyettes lelkészi feladatait.

– Megbízta Ján Semjan szlovák püspökhelyettest és Július Kováč szlovák főgondnokhelyettest, hogy a következő Zsinati Tanácsi ülésig próbálják meggyőzni a tartozó szlovák egyházközségeket, rendezzék tartozásukat. A Zsinati Tanács a következő ülésen fegyelmi eljárást indít mindazon egyházközségek elnöksége ellen, akik 2015. május 10-ig nem rendezik tartozásukat.

– Várja a Re-Mi-Dia nonprofit szervezet igazgatótanácsának kezdeményezését az egyházunk elnökségével történő találkozóra, mely találkozót követően a Zsinati Tanács hajlandó újratárgyalni a Re-Mi-Dia nonprofit szervezet egyházi szervezatként történő elismertetését.

– Határozott arról, hogy a Gustav Adolf-Werk segélyszervezet 2016. évi projektkatalógusába a következő beruházásokat javasolja támogatásra: Dióspatony (a templom felújítása) 5000 euró; Naprágy (a parókia felújítása) 5000 euró; Rimajánosi (a parókia felújítása) 8000 euró; Kisgérés (a templom felújítása) 6000 euró.

– Megbízta Édes Enikőt, Molnár Árpádot, Palcsó Attilát és Rákos Lorántot, hogy a IX. ülészakban lássák el a zsinati tanácsosok feladatát, valamint Molnár Sándort, hogy a IX. ülészakban lássa el a zsinati főtanácsos feladatát.

– Tudomásul vette, hogy Kis Lucia a lelkészképesítő bizottság előtt abszolválta a lévita vizsgát, ennek értelmében április 1-jei hatállyal lévitaként alkalmazza, szolgálati területe továbbra is az iratmisztó lesz. A Kálvinista Szemle tördelésével megbízta Kis Lukácsot.

Megbízta Géresi Róbert püspökhelyettest és Molnár Sándor zsinati főtanácsost, hogy mérjék fel egy családi magazin beindításának a lehetőségét.

– A Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma által javasolt háromféle egyházfinanszírozási-modell közül első sorban a harmadik modellben vázolt finanszírozási lehetőségről kíván továbbgondolkodni és egyeztetni.

A Zsinati Tanács megbízta az elnökséget, hogy – akár külsős személyek bevonásával – készítsen vagy készíttessen egy analízist, hogy a javasolt egyházfinanszírozási-modellek közül melyik milyen hatással lenne egyházunk életére.

– A Calvin J. Teológiai Akadémia titkárának Czinke Zsoltot és gazdasági előadójának Öllös Erzsébetet nevezi ki.

– A Hernádsadányi Református Egyházközség 2015. március 3-án kelt kérelmében helyben lakó lelkész kirendelését kérte a Zsinati Tanácstól. Az egyházközség többéves munkával felújította és lakhatóvá tette a lelkészlakot. Az utolsó helyben lakó lelkészük Körössy Sámuel volt, akit 1945-ben kitelepítettek. Szeretnék, ha a 70. évfordulóra helyben lakó lelképásztora lenne az egyházközségnek. A Zsinati Tanács a Hernádsadányi Református Egyházközség kérelmét nyilvántartja, de pillanatnyilag nem tud lelkészt helyezni az egyházközségbe.

Felmérés

Gyülekezeti és egyházmegyei diakónia

Az SZRKE Diakóniai Központja 2015 februárjában elindított egyházunkban egy felmérést, melynek célja, hogy képet kapjunk egyházunk egyházmegyei és gyülekezeti szinten megvalósuló diakóniájáról.

A felmérésbe egyházunk minden gyülekezete és egyházmegyeje bekapcsolódhat. Az elkészült analízis alapján lesz kidolgozva egyházunk diakóniájának a stratégiája és jövőképe.

További információk és a kérdőívek beszerezhetőek az esperesi hivatalokban. A felmérés eredménye a Kálvinista Szemle-ben és a diakónia honlapján lesz olvasható.

(Befejezés az 1. oldalról)

házbán, mind az országban, mind a külföldi partnereinkkel való közös szolgálatban. Nem feledkezhetünk el arról, hogy egyházunk még mindig nem kapta vissza mindazt, amit a politikai fordulatok elvettek tőle. A restitúciós folyamatban az egyházi vagyonnak csak 65-70 százalékát kaptuk vissza. Közel hetven épületet és mintegy 800 hektárnyi földet még mindig nem kapott vissza a református egyház. Bevezetőjét az *IKor 15,58* igéjével zárta a püspök, mintegy irányt mutatva és biztatva az új összetételű zsinatot az Isten dicsőségéért és egyházunk gyarapodásáért végzendő munkára: „Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban”.

Fekete Vince főgondnok vette számba a Zsinat tagjait. Az elnökség részéről jelen volt: Fazekas László püspök és Fekete Vince főgondnok, Géresi Róbert és Ján Semjan püspökhelyettesek, valamint **Porubán Ferenc** és **Július Kovács** főgondnokhelyettesek. Az egyházmegyék jelenlévő választott rendes képviselői: a pozsonyi egyházmegyből: **Csik György** és **Somogyi Alfréd**, valamint **Bucsuházy István** és **Molnár Rudolf**; a komáromi egyházmegyből: **Dobai Sándor**, **Erdélyi Pál** és **Rácz Elemér** valamint **Gál Sándor**, **Baranyai Alajos** és **Fitos András**; a barsi egyházmegyből: **Kassai Gyula** és **Révész Tibor**, valamint ifj. **Kiss Pál** (Oros Zoltán képviselő nem tudott részt venni az első munkaülésem). A gömöri egyházmegye képviselőjében jelen volt **Boros István**, **Nagy Ákos Róbert** és **Szaszák Malvin**, valamint **Bán Zoltán**, **Fürjes László** és **Kolozsy Zoltán**. Az abaúj-tornai egyházmegyét **Hranyó Mihály**, **Parti Tibor** és **Varga Zoltán**, valamint **Icso Béla**, **Ujlaki Ferenc** és **Juhász István** póttag képviselte, aki Szaniszló Sándor rendes képviselő helyett vett részt a Zsinat első ülésén. A zempléni egyházmegyből **Kendi Csaba** és **Molnár István** mellett **Asszonyi Árpád** és **Furik Csaba** volt jelen. Az ungi egyházmegyét pedig **Molnár Zsolt** és **Czinke István** képviselte. A nagymihályi és az ondava-hernádi egyházmegye 2-2 képviselője pedig **Erika Dékányová** és **Jaroslav Bánóci** valamint **Jaroslav Széles** és **Pavol Gurbal**

Megkezdődött az új ciklus Megtörtént a Zsinat első munkaülése

volt. Teológiánk képviselőjében **Lévai Attila** dékán vett részt a Zsinaton.

A napirend jóváhagyását követően került sor a Zsinati Tanács tagjainak és a zsinati bizottságok tagjainak megválasztására. Az elnökség nevében Fazekas László tett javaslatot a jelöltekre, és természetesen a zsinati képviselők is élhettek a jelölés jogával. A titkos szavazás eredményeképpen, a Zsinat megválasztotta a tizenkét tagú Zsinati Tanácsba – a püspök és főgondnok, valamint helyetteseik mellé – rendes képviselőnek Kassai Gyula, Nagy Ákos Róbert és Somogyi Alfréd lelkészi, valamint Bán Zoltán, Furik Csaba és Molnár Rudolf világi tagokat. A Zsinati Tanács lelkészi póttagja lett Erika Dékányová, Molnár István és Rácz Elemér, világi póttag pedig ifj. Kiss Pál, **Oros Zoltán** és Ujlaki Ferenc.

A Zsinat megválasztotta a teológiai-, a jogi-, a missziói-, a gazdasági- és a lelkészképesítő bizottság tagjait is (*a tagok neve a márciusi számunkban a zsinati határozatok közt olvasható – a szerk. megj.*) Egyetemes Egyházunk ügyésze Édes Árpád ügyvéd lett. A tanács és a bizottságok felállítása után, a Zsinat megbízta Géresi Róbert püspökhelyettest a lelkésztovábbképzők szervezésének koordinálásával, valamint a magyar lelkipásztorok tavalyi, berekfürdői továbbképzőjén megfogalmazott indítvány ügyének további intézésével. Ez az indítvány a keresztyénség és a

nemzethez való tartozás viszonyának látását, egyházunkban a nyelvhasználat kérdésének és az identitás megőrzésének fontosságát tartalmazza. Ezekkel a kérdésekkel a jövőben egy, a megbízott püspökhelyettes által vezetett csoport foglalkozik majd és készít anyagokat a Zsinat asztalára.

A Zsinat elfogadta a Calvin J. Teológiai Akadémia (CJTA) új szervezeti és működési szabályzatát. Ez az intézmény 1994-től egyházunk lelkészképzését végezte mindaddig, amíg létre nem jött a Selye János Egyetem, s annak a Református Teológiai Kara.

Az új szabályzat értelmében a CJTA egyházunk lelkésztovábbképzését és a teológiai tudományosság művelését fogja segíteni, egyházunk tudományos intézményeként. A Zsinat megválasztotta a CJTA igazgatótanácsába – Fazekas László püspök és Lévai Attila dékán mellé – Géresi Róbert püspökhelyettest és Somogyi Alfréd teológiai tanárt.

A Zsinat végül pénzadománygyűjtést hirdetett a kárpátaljai testvéreink megsegítésére és döntött a házszabályról szóló törvény módosításáról, miszerint a Zsinat határozatait, döntéseit és az elfogadott jogszabályokat ezentúl nemcsak egyházunk hivatalos lapjában – a Kálvinista Szemlében – kell megjeleníteni, hanem egyházunk honlapján is (www.reformata.sk).

Somogyi Alfréd

Adónk két százalékaival a református egyházi szervezeteket erősítsük!

Tisztelettel kérjük, hogy viselkedjen öntudatos polgárként és egyháztagként, ne hagyja elúszni a törvények által tálcán kínált lehetőséget, tegyen jót, és adója két (esetleg három) százalékaival támogassa valamelyik egyházi szervezetünket!

Az adó két százalékaival fogadására a következő három egyházi szervezetünk regisztrált:

Diakonia Reformata

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia (nonprofit szervezet).
IČO: 42052343

Ústredie diakonie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku – Diakóniai Központ

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárom (Komárom). Jogi forma: účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti (egyházi közhasznú szervezet).
IČO: 42045606

Zväz mladých reformovaných – Fiatal Reformátusok Szövetsége

Cím: Hlavná 50, 076 52 Strážne (Örös). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás).
IČO: 31958273

Mózes története, Isten választott népének Egyiptomból való kivonulásának eseményei a hitoktatásra járó, gyülekezethez kötődő gyermekek előtt olyannyira ismert, hogy a hitoktatónak, lelkipásztornak néha már fejtorést okoz, miként dolgozza fel a gyerekekkel a Bibliának ezt a jól ismert részét. Azonban mindig van új mondanivalója, olyan része az ígének, amire rá lehet csodálkozni, s amiben Isten nagyságát és övéi iránti szeretetét lehet szemlélni. Így volt ez a zempléni egyházmegye azon gyülekezeteiben is, amelyek bekapcsolódtak az idei bibliaismereti vetélkedőbe és ahonnan gyermekek indultak el március 7-én Királyhelmece-re, hogy részt vegyenek az egyházmegyei vetélkedőn, amelynek a témája Mózes élete, ill. a választott nép Egyiptomból való szabadulása és pusztai vándorlása.

Idén a rozsnyói gyülekezet rendezésében került sor a böjti evangelizációra március 12-e és 14-e közt, melynek igehirdetője és magyarázója Százvai László, kisvárdai lelkipásztor volt. Együtt hallgathattuk Isten üzenetét a pelsőci, vígtelkei, szalóci, szilicei, borzovai, berzétei, kőrösi, jólézi, csucsomi, krasznahorkai gyülekezetek tagjaival.

Az evangelizátor mindhárom alkalmat az Ézs 58 felolvasásával kezdte, hangsúlyozva az Isten akarata szerinti helyes böjtölést. Március 12-én a Jn 2,1–11 alapján az Úrnak a kánai menyegzőn való csodatételét és Máriának az egyszerű kérdésbe egyszerűsödött hitét magyarázta. Figyeljünk mi is Isten hatalmas dolgaira, lássuk meg, hogy mire képes az ember

Reménység, lehetőség, jövő Léván Mentálhigiénét lehet tanulni

A Lévai Református Gyülekezet és az általa alapított és fenntartott Czeglédi Péter Református Gimnázium számára hatalmas lehetőség nyílt meg azzal, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Kara Léván indít szeptembertől felnőtt mentálhigiénés képzést.

A megállapodás aláírására március 13-án került sor, ami ünnepi alkalom volt a gyülekezet, az iskola, az egyházmegye lelkész-kara és minden jelenlévő számára. **Kassai Gyula** lévai lelkipásztor, a barsi egyházmegye esperese köszöntötte a jelenlévőket, **Fazekas László** püspököt, **Sepsi Enikót**, a KGRE Bölcsészettudományi Karának dékánját, **Greza Ferencet**, az egyetemen belül működő Pszichológiai Intézet adjunktusát, **Sepsey Gábor** kari igazgatót, **Takács Pétert**, a lévai képzés vezetőjét és **Szathmáry Zsuzsannát**, a

Zempléni gyerekek versenye Királyhelmeceen jó hangulat uralkodott

sa volt. A tíz gyülekezetből (Bacska, Bodrogszerdahely, Királyhelmece, Kisgérés, Kiskövesd, Kistárkány, Nagykövesd, Szőlöske, Tiszacsérnyő, Zemplén) húsz csoportban mintegy hatvan gyermek vett részt a vetélkedőn.

Molnár István, királyhelmecsi lelkipásztor áhítatát követően a feladatlapokat korcsoportokban oldották meg a vetélkedő csapatok. A javítás idején **Molnár Éva** helybeli lelkész mozgatta meg a gyerekeket egy nagy társasjáték segítségével.

A bibliaismereti vetélkedő egyetlen nap alatt végbemegy, legalábbis annak látható, mindenki által szemlélhető, dokumen-

tálható része. Azonban a vetélkedőre készülés sokkal tovább, olykor hetekig tart, és bár vitathatatlan, hogy a végeredmény fontos, vagyis hogy mit tanultak meg, mennyi ismerettel gazdagodtak a gyerekek, de fontos és lényeges a felkészülés folyamata. Fontosak a saját gyülekezetben belüli találkozások, kikérdezések, együttlétek, beszélgetések, amelyek által is tudatosul, megerősödik minden gyermekben, hogy valóban sasszárnyon hordozta az Úr az övéit, s jó reménységgel vagyunk afelől, hogy ezek a gyerekek is meglátják – akár a saját életük kapcsán is –, hogy ezt teszi Ő mind a mai napig.

Molnár István

Böjtből a böjtről szolt az evangelizáció ROZSNYÓ ÉS VONZÁSKÖRZETE

önmagában és milyen hatalmasan tud segíteni az Isten Fia – hangsúlyozta. Isten nélkül az ember embertelen életet él, a bűn mélységébe süllyed. Böjtünk lehet az, hogy lemondunk a magunk elképzeléseiről, nem helyezzük magunkat Isten fölé.

Második este az Úr Jézusnak a betesda-i fürdőben való látogatásáról elmélkedett az evangelizátor a Jn 5,1–15 szerint. A történetben Jézus megkérdézi a 38 éve betegen fekvő embert, akar-e meggyógyulni. Ő kitérő választ ad... Bele lehet szokni a bűnbe, betegségbe, a langymegbe. Amikor hiányzik az akarat, csak mellébeszélés van. Akarnunk kell kimon-

dani: Uram, hiszem, hogy Te meggyógyíthatsz, megszabadíthatsz!

Március 14-én a Jn 21,15–19 alapján, az Úrnak a Péterrel való őszinte beszélgetéséből megtudhattuk, hogy a bukott tanítvány számára is van tovább, neki is van feladata, és nem az Úrnak, hanem Péternek volt szüksége arra, hogy háromszor is kimondja: Szeretlek, Uram! A múlt már nem vádol, el van törölve a hűtlenség, van jövő, van folytatás: Kövess engem!

Hálásan köszönjük Százvai Lászlónak, hogy eljött közénk, hogy hitével és igemagyarázatával erősítette a mi hitünket is!

Mixtaj Johanna

tudományi karát és annak képzéseit, majd Greza Ferenc egy prezentáció keretében a konkrét mentálhigiénés képzésről beszélt. Elmondta, hogy a már végzett hallgatók elbeszélése alapján elmondható, hogy ez a képzés teljes szemléletváltást hozott az életükben, erősebbékké, gazdagabbakká tette őket a képzés mind magánéletükben, mind pedig szakmailag. Végül Szathmáry Zsuzsanna, nagykálnai lelkész, a Felvidéki Magyar Mentálhigiénés Közösség vezetője mondta el gondolatait a képzés fontosságával kapcsolatban, s mutatta be közösségüket.

A megállapodás aláírásának momentumja igen fontos pillanat volt, hiszen mindenki átérezte: nemcsak Lévának, nemcsak a gimnáziumnak (az épületében folyik majd a képzés), hanem az egyházmegyének, a képzésen résztvevőknek, s ezzel az egész magyar református közönségnek nagy, jövőt látó reménysége lehet ez a képzés, amely szeptemberben indul.

Ambrus Erika

**Kassai Gyula esperes a lévaiak részéről aláírja a megállapodást.
(Révész Csilla felvétele)**

szöntötte a résztvevőket **Kiss Éva**, a gimnázium diákja. Ezt követően a dékán aszszony mutatta be az egyetem bölcsész-

Megemlékezések Barsban

Ipolypásztón a március 15-i megemlékezés a temetőben, **Kovács Sebestyén József** lelkész, esperes sírjánál kezdődött, aki nemcsak az ipolypásztói, ipolybéli, vámosmikolai templomok szószékéről buzdította híveit a bátor helytállásra, hanem maga is aktív részese volt az eseményeknek.

Koczó József történész így ír róla: „Református lelkész 1833-tól Ipolypásztón. A szabadságharc idején nemzetőr kapitány, Hont megyei kormánybiztos. Világos után tömlőbe vetik, és kötél általi halálra ítélik. A kivégzéstől orvos öccse, Endre menti meg. Összesen 52 évig szolgálta Ipolypásztó és környéke reformátusait. Majdnem bekövetkezett kivégzésének emlékét azonban haláláig viselte: bal lapockájába ugyanis tüzes vassal a bitófa jelét égették. Szabadulása után a mikolai filiába is csak a helytartótanács engedélyével mehetett.” Sírjánál ünnepi beszéd, szavalatok, ének következett, a 90. zsoltár első verse és a koszorúzások után a református templomban folytatódott a megemlékezés. **Ambrus Erika** lelképásztor a *Jn 15,12–13* alapján szólt a másokért életüket áldo-

Ünnepi megemlékezések március idusán

zó hősök szeretetéről, majd **Riedly Krisztián**, az Érsekkétyi Egyházi Iskola és Óvoda pedagógusa mondta el beszédét. A gyermekek és fiatalok szavatait a Tabulatúra régizene együttes és **Rossa Levente Bors** növendékeinek közös ünnepi koncertje követte.

A megemlékezést délután Zalabán folytattuk a Tabulatúra zenekarral, Rossa Levente Borssal és növendékeivel, valamint Riedly Krisztiánnal.

—ae—

Megemlékezések Gömörben

Hanván vendégeinkkel együtt emlékeztünk meg március 15-ről, hiszen ellátogatott hozzánk Magyarországról a mezőcsáti református egyházközség küldöttsége. Az ünnepi megemlékezés a templomban kezdődött, ahol a Tompa Mihály vegyes kar éneke után **Gazda István** lelképásztor hirdette Isten ígését a *Mt 4,1–11* alapján. Az iskolások és a fiatalok éneke után a mezőcsáti gimnazisták értékes előadással gazdagítottak bennünket, végeze-

tül Tompa Mihály sírjánál elhelyeztük az emlékezés koszorúit.

Runyában szintén ünnepi istentisztelet keretében emlékeztünk, itt **Nagy Ákos Róbert** esperes hirdette Isten ígését a *2Móz 14* alapján. A helyi fiatalok felidéztek az akkor történt eseményeket versben és énekekben.

Lénártfalván az istentiszteleten a gyülekezet hittanosi mellett az alapiskola tanulói is rövid műsorral kedveskedtek. Az istentiszteletet követően megálltunk a templomkertben és a kopjafánál elhelyeztük az emlékezés koszorúit.

Csízben ragyogó napsütésben, ünneplők közösségében állhattunk meg a templom mellett Tompa Mihály mellszobránál, ahol a Csemadok vezetői, ill. Tóth Péter polgármester köszöntő szavai után fiataljaink ünnepi műsora következett. Vendégünk, Auxt Ferenc, a rimaszombati Magyar Közösség Pártjának elnöke tartott ünnepi beszédet. Majd elénekeltük a Szózatot és ünnepi alkalmunk templomi istentisztelettel folytatódott.

Nagy Andrea

lekezetenként jöjjön létre tinikör, amelynek vezetője a helybeli lelképásztor és a gyülekezet ifjúsági munkása, esetleg a Fíresz munkatársa.

A projekt anyagát a nyár folyamán szeretnék közzé tenni a szervezők a gyülekezetek számára, hogy szeptembertől használni tudják azt a bibliakörökön. Ezt megelőzően még várható egy ALAPOZÓ a nyár elején, ahol végleges formába öntik a segédanyagot, valamint újra tartanak egy kisebb ifivezető-képzést, amelynek időpontját közlik majd az érdeklődőkkel.

Végső László

Készülőben az egyéves projekt BÁTORKESZIN ALAPOZVA

Bátorkeszin, a Fíreszke-központban március 20-án és 21-én ALAPOZÓ-ra gyűltek össze az ifjúsági bibliakörök vezetői és leendő vezetői, hogy a Fíresz – Duna Mente vezetősége által kidolgozott egyéves projektet és annak strukturális felépítését átvegyék.

Minden résztvevő kapott egy munkafüzetet, minek alapján meg lehetett beszélni és hozzá lehetett szólni a célkitű-

Március 29-én, virágvasárnap emlékeztünk az újlóti egyházközség egyik legszomorúbb napjára. 1945. március 25-én, virágvasárnap a 2. világháború frontvonala elérte a községet.

Sándor Veronika lelkész az eseményekre emlékezve hirdette az ígét a *Lk 19,41–42* alapján. Elgondolkodtató, hogy felismerjük-e a békességre vezető utat. Összevetve igeversünket az 1945-ös eseményekkel, felmerül a kérdés: milyen békességet várunk mi Jézustól? Egy néma perccel emlékeztünk azokra, akik átéltek az 1945-ös virágvasárnapot, de az élet Úra már magához szólította őket. Így emlékeztünk néhai Szaszák Bertalan akkor szolgáló lelképásztorra is. A 2. világháború eseményeiről **Máté Béla** tiszteletbeli gondnok készített egy beszámolót, amit megosztott velünk **Nagy Attila** presbiter.

zésekhez, hogy mit látnak helyesnek és mivel kellene még kibővíteni a témákat. Tinik, kamaszok, konfirmandusok, azaz a 13-17 éves korosztály a célcsoport: hogyan kellene megszólítani, bevonni, megtartani őket a gyülekezetek vérkeringésében. Célja a programnak, hogy egy szeretetközösséget tudjanak kialakítani maguknak, hogy megmaradjanak a gyülekezetekben. Ne kikonfirmáljanak, hanem szílán meg erősödjének benne, hogy gyü-

Virágvasárnap ünneplése kicsit másként Újlót népe nem felejtí múltját

A 2. világháborúban négy újlóti református magyar elesett, és többen is voltak, akik fogságba estek. 1945. március 25-én, miközben a gyülekezet készült az istentiszteletre, 32 repülőből géppuskatűz kapott a község. A beszámolót követően meghallgathattuk Kocsis László Hazajöttök c. versét, amit Nagy Attila presbiter szavalt el, majd örömmel fogadtuk, amikor **Tóthné Sallai Erzsébet** elénekelte nekünk azt az éneket, amit 1945. március 25-én énekeltek gyülekező virágvasárnapi énekként az istentiszteletre igyekező hívek.

1945. virágvasárnapján, mivel a váratlan bombázások miatt elmaradt az istentisztelet, egy óvóhelyen megkereszteltek

két kisbábát. Virágvasárnapi megemlékezésünkre a ma már 70. életévüket betöltő **Pálkás László** és **Kovácsné Németh Magda Lujza** is meghívást kaptak. Az úrasztalánál egy emléklappal köszöntöttük őket.

Ezt követően megemlékezésünket a templom külső fala mellett folytattuk, ahol az istentiszteletre várakozó néhai Gyén László 20 éves ifjú a halálos fejlődést kapott. Az emlékhelynél **Papp Sándor** gondnok felelevenítette, miként élte meg a gyülekezet az 1945-ös virágvasárnapot. Majd miután megvallottuk hitünket, elhelyeztük az emlékezés koszorúját és virágait.

Sándor Veronika

Március 21-én átadták a Magyar Örökség díjakat. Az elismerést hét kiemelkedő kulturális személyiségnek, illetve csoportnak adományozták oda a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) dísztermében. A díjazottak között volt Koncsol László író, költő, műfordító, helytörténész, egyházunk tiszteletbeli főgondnoka is.

Koncsol László, a felvidéki közélet meghatározó személyisége sokoldalú közösségi szolgálataért vehette át a Magyar Örökség díjat. Az ünnepségen Kövesdi Károly újságíró, író méltatta az alkotót, s a díjat B. Kovács István történész, a Református Gyűjtemények igazgatója adta át.

Ismét lesz VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT

A Firesz–KOEN munkacsoport a bemutatónapjait az ország nyugati régiójában a következő két napon tartja: május 22-én Apáczaszakállason 15 órától a kultúrházban; május 25-én Bátorkeszin 9 órától a Fireszke-központban.

Az érdeklődők a következő elérhetőségeken juthatnak bővebb információ-

hoz, ill. jelentkezhetnek a bemutatónapokra:

Czinke Tímea, cinke.timea@reformata.sk, tel.: 035/779 73 38 (pozsonyi, komáromi, barsi egyházmegye)

Molnár Éva, molnareva@refkoinonia.sk, tel.: 056/632 19 72 (gömöri, abaúj-tornai, zempléni, ungi egyházmegye).

GÁBOR ZSUZSANNA (1975–2015)

Fájó és megrendült szívvel, de Krisztusba vetett reménységgel álltunk meg Gábor Zsuzsanna lelkipásztor testvérünk, a szeretett gyermek, testvér, rokon és szolgatárs koporsója mellett, akit Isten életének 40. évében, 2015. február 19-én szólított magához.

A gyászistentiszteletre február 24-én került sor a szeptsi temetőben. A vigasztalás ígét Varga Zoltán lelkipásztor hirdette a Jn 11,17–27 és az Ézs 26,3 versek alapján. A Magyar Népfőiskola nevében, valamint a család barátjaként Kis Boáz szólt a gyászoló gyülekezetekhez, az egykori iskolatársak nevében pedig Vincze Árpád búcsúzott az elhunyt szolgatárstól.

Gábor Zsuzsanna 1975. április 13-án Nagyszaláncon született. Alapiskoláját Nagyszaláncon kezdte meg, majd a Kassai Magyar Alapiskolában fejezte be. Szepsiben a magyar gimnáziumban érettségizett. Majd tanulmányait Budapesten a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán folytatta, ahol 1998-ban végzett. Tanulmányai befejezése után egy évig

az ekeli gyülekezetben szolgált, majd a péderi gyülekezetben folytatta szolgálatait, végül pedig 2009-től az Abaúj-tornai Református Egyházmegye levéltárosaként tevékenykedett.

Sajnos betegsége nem tette lehetővé számára, hogy folytassa a lelkipásztori hivatást. A Szepsi Bercsényi Cserkészcsapat alapító tagja, hűséges támogatója és mindvég-

Gyakornoki program Németországban

Az Iniciatíva Protestáns Vállalkozói Egyesület lehetőséget biztosít egy gyakornoki programban való részvételre azok számára, akik érdeklődnek a németországi vállalkozói tapasztalatok iránt. A program célja, hogy a Németországban elnyert tapasztalatokat és kapcsolatokat itthon egy saját vállalkozás keretében hasznosíthassák a résztvevők, de a program része az is, hogy a résztvevő megismerkedjen a németországi egyházi élettel. Feltétel: vállalkozói elképzelés, valamint német vagy angol nyelvtudás.

A program: egy maximum 4 hetes németországi gyakorlat egy vagy több cégnél. Az egyesület téríti a szállást, biztosítást és napi tíz euró ellátási hozzájárulást. Majd októberben egy közös, háromnapos szemináriumot szervez Würzburgban, melynek költségeit (oda-utazás, biztosítás, szállás és ellátás) szintén fedezi.

További információk Palcsó Attila külügyi tanácsosnál a következő címen: foreign.affairs@reformata.sk; illetve a program honlapján: www.initiative-europa.de

gig segítője volt. Aktívan kivette részét a Bódvavölgyi Ifjúsági Szervezetnél valamint a Magyar Népfőiskola munkájából. Isten különös képzőművészeti tehetséggel, adottsággal áldotta meg.

Gábor Zsuzsanna türelmesen hordozta betegségét és hittel harcolta meg a hit nemes harcát. Betegágyán hitet és erőt kérve, édesapjával gyakran elénekelték a 480. dicséretet.

„Ó könyörgést meghallgató Édes Atya, mindenható, ha lelkem Hozzád emelkedik, És buzgóság szárnyain, ajakim óhajásain Elődbe érven, reménykedik: Érzem, hogy az örök élet Már e földön az enyém lett.”

Gábor Zsuzsanna földi maradványait a szeptsi temetőben helyeztük nyugalomra, ahol Kis Boáz csákvári lelkipásztor hirdette a feltámadás ígét.

„Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házuk” (2Kor 5,1–10).

Varga Zoltán

Zsinati Tanács. Március 7-én Rimaszombatban ülésezett a Zsinati Tanács.

Ökumenikus Tanács. A Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa új vezetést választott a március 11-ei pozsonyi közgyűlésén. Elnöknek egyhangúlag a Szlovákiai Evangélikus Egyház püspökét, Miloš Klátikot, míg alelnöknek, szintén egyhangúlag, egyházunk püspökét, Fazekas Lászlót választották.

Esperes-gondnoki értekezlet. Március 14-én Rimaszombatban esperes-gondnoki értekezlet volt, amelyen rövid beszámolók hangzottak el az egyházmegyéket életéről, szó volt a munkáltatói jogok témakörébe tartozó kérdésekről (pl. a munkafegyelem, szabadságolások, lelkesítő munkakörök kérdése), valamint beszámoló hangzott el az egyházunkban végzett cigánymisszióról és a Firesz munkájáról.

Diakónia. A Diakóniai Központ igazgatója, Ibos Henriett és Fazekas László püspök március 19-én látogatást tett a Magyarországi Református Egyház Szeretetszolgálatánál, ahol Pál Sándor igazgatóval és Vad Lilla programkoordinátorral, valamint az Ökumenikus Szeretetszolgálatnál, ahol pedig Keveházi Klára igazgatóval tárgyaltak az esetleges együttműködés lehetőségeiről.

Generális Konvent. Március 23-án és 24-én Beregszászon került sor a Generális Konvent Elnökségének ülésére, ahol többek között szó esett a Református Oktatási Alap gyűjtésének eredményéről, a Kárpát-medencei református médiáról, a reformáció 500. évfordulója ünneplésének programjairól, a készülő új liturgiáról és 2015 jelentős alkalmairól. Beszámolók hangzottak el az egyes egyházak életéről, hangsúlyosan figyelve Kárpátjára.

Adomány. Március 24-én Fazekas László püspök, Ibos Henriett, a Diakóniai Központ igazgatója és Mudi Róbert, berzétei lelkipásztor átadták a Kárpátaljai Református

mátus Egyház főgondnokának, Nagy Bélának az egyházunk által szervezett adománygyűjtés első részét: 3000 euróért tartós élelmiszer lett vásárolva, 2000 euró pedig céltámogatásként adtak rászoruló családok részére. Néhány családot meg is látogattak, nekik személyesen adták át az elkészített élelmiszercsomagot.

Egyházmegyei közgyűlés. Március 29-én Érsekújvárbán tartotta a komáromi egyházmegye a közgyűlését.

Teológiai Akadémia. Március 30-án a Püspöki Hivatalban tartotta első ülését a Calvin J. Teológiai Akadémia igazgatótanácsa. Az ülésen az igazgatótanács egyhangúlag Lévai Attila dékánt választotta az Akadémia igazgatójává.

A Pátria rádió református műsorai:

Április 26-án, 7.05-kor a Világosságban Tirpák István bécsi lelkipásztor Jézus hatalmáról szól a hallgatókhoz.

Május 10-én, 7.05-kor Antala Éva nagyölvédi lelkipásztor Jézusnak az adópénzről szóló üzenetét magyarázza a hallgatóknak.

Május 31-én, 7.05-kor Ambrus Erika, az Ipolypásztó-Garamsalló Társult Anyaegyházközségek lelkipásztora a nagy parancsolat üzenetéről elmélkedik.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 13.05.

(A műsor a közvetítést követő naptól meghallgatható a Sola rádió honlapján is: <http://refradio.eu/radio/sola/>)

Szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya

Pályázat

A Rozsnyói Református Egyházközség, mint a Rozsnyói Református Egyházi Alapiskola alapító-fenntartója, pályázatot ír ki az iskola igazgatói állásának 2015. július 1-jétől történő betöltésére, mivel letelik a jelenlegi igazgató kinevezési időszaka. A pályázó iránt támasztott feltételek a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház 1/2000-es számú törvényében foglaltak szerint a következők:

- legyen református vallású, konfirmált és aktív gyülekezeti tag;
- rendelkezzen katechetikai képzettséggel vagy ennek megszerzése legyen folyamatban;
- rendelkezzen az adott intézményti-pusra előírt pedagógiai végzettséggel és legalább öt éves szakmai gyakorlattal;
- életvitele erkölcsös, magánélete rendezett legyen;
- legyen alkalmas a vezetésre.

A fent említett kritériumok teljesítése mellett követelmény a magyar és szlovák nyelv tökéletes ismerete, valamint ajánlott legalább egy világnyelv ismerete is.

A pályázó az önéletrajzát, gyülekezeti lelkészének és presbitériumának ajánlását, valamint az intézmény vezetésére vonatkozó elképzeléseinek leírását **2015. május 31-ig** az alábbi címre küldje: Református Lelkesítő Hivatal, Kósu Schoppera 25, 048 01 Rožňava.

Pályázat

A Lévai Református Egyházközség presbitériuma a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház közoktatásáról szóló 1/2000-es számú törvénye alapján pályázatot hirdet a Czeglédi Péter Református Gimnázium igazgatói állásának betöltésére.

A vezetői megbízás időtartama: 2015. július 1.–2020. június 30.

A munkavégzés helye: Léva, Szent Mihály utca 38.

A beosztáshoz tartozó, illetve a vezetői megbízással járó lényeges feladatokat és kötelességeket a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház közoktatásáról szóló 1/2000-es számú törvénye, valamint az SZK törvényei szabályozzák.

Pályázati feltételek: középiskolai tanári végzettség, legalább öt éves pedagógiai gyakorlat, középiskolában szerzett szakmai gyakorlat, a pályázó legyen református vallású, konfirmált és aktív gyülekezeti tag, erkölcsös életvitelű, rendezett magánéletű, legyen alkalmas a vezetésre.

A pályázatnak tartalmaznia kell: szakmai életrajzot, a munkakörrel kapcsolatos rövid- és hosszú távú szakmai-, fejlesztési-, pedagógiai-, nevelési terveket, koncepciót az intézmény irányításával és vezetésével kapcsolatos elképzeléseket, célokat, a fenntartó küldetésével, missziójával egyező közösségi programot, a Kárpát-medencei összetartozást, a helyi magyar és egyházi közösségek identitását erősítő iskolai stratégiát. A pályázat benyújtásának határideje: **2015. május 31.** (a pályázat beérkezésének dátuma).

A pályázatot írásban kell benyújtani. Cím: Református Lelkesítő Hivatal – Református farskú úrad, ul. sv. Michala 38, 934 01 Levice. A belső, zárt borítékra rá kell írni: „IGAZGATÓI PÁLYÁZAT”.

A pályázatot a Czeglédi Péter Református Gimnázium iskolaszéke 2015. június 11-én fogja elbírálni.

Kassai Gyula

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe:

Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

Cégbejegyzési szám: 00179191

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: Kis Lucia

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia

Előfizethető a református lelkészi hivatalokban és a szerkesztőség címén.

Előfizetési díj: egy (kalendáriumi) évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi: **930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.**

E-mail: ksz@reformata.sk

Telefon: **031/55 90 141** (egyben fax és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: Kis Lukács

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09